

Sygn. akt II Cz 727/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa I. S.

przeciwko M. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świeciu

z dnia 05.08.2014 roku, sygn. akt I C 415/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II Cz 727/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu postanowieniem z dnia 05.08.2014 roku oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie adwokata z urzędu.

W uzasadnieniu Sąd wskazał na treść art. 102 § 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd Rejonowy uznał, iż powódka osiąga co prawda niewysokie ale stałe dochody, a sama sprawa dotyczy zdarzenia sprzed kilku lat. W ocenie Sądu Rejonowego powódka jako strona inicjująca proces ponosi odpowiedzialność za odpowiednie się do tego przygotowanie. Musi zabezpieczyć odpowiednie środki materialne. Zdaniem Sądu Rejonowego powódka miała aż nadto czasu aby nawet z tak małego dochodu mogła zebrać odpowiednią kwotę do jego zainicjowania. Tym samym Sąd uznał wniosek powódki za niezasadny.

Zażalenie na to postanowienie złożyła powódka wnosząc o jego zmianę i zwolnienie jej od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W uzasadnieniu powódka wskazała, że koszty są dla niej zbyt duże, bowiem adwokat do którego się udała zażądał od niej tytułem wynagrodzenia kwoty 2.500 zł. Zdaniem powódki kwota ta jest zbyt duża a proces zbyt skomplikowany aby mogła go prowadzić samodzielnie, a spór zaczął się rok temu, kiedy powódka dowiedziała się, że nie może sklepu sprzedać.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne.

Stwierdzić należy, że zwolnienie od kosztów sądowych jest formą pomocy ze strony państwa dla osób będących w trudnej sytuacji materialnej, które nie mogą bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania własnego i rodziny opłacić należnych kosztów sądowych. Reguła powyższa wynika wprost z przepisu art. 102 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Nie ma wątpliwości, iż instytucja zwolnienia od kosztów sądowych ma charakter wyjątkowy i można ją stosować tylko w ściśle określonych sytuacjach dotyczących osoby wnoszącej wniosek o zwolnienie od kosztów. Osoby posiadające majątek i stały dochód z reguły nie mogą zostać uznane za osoby ubogie, które mogą zostać zwolnione od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

W niniejszej sprawie powódka, jak wynika ze złożonego przez nią oświadczenia uzyskuje miesięczne wynagrodzenie netto w kwocie 1750 zł, jej córka urodzona w 1994 roku, obecnie studiująca, uzyskuje alimenty w kwocie 300 zł, a wydatki powódki związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą 250 zł, na dojazdy do pracy powódka wydaje 300 zł miesięcznie. Powódka wnosząc pozew uiszcza opłatę od pozwu w kwocie 250 zł. Oznacza to, że z uwagi na stanowiska stron nie ma obecnie konieczności uiszczenia przez powódkę dalszych kosztów sądowych.

Wobec tego Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji w zakresie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

To samo dotyczy drugiego wniosku dotyczącego ustanowienie pełnomocnika procesowego z urzędu. Gdyby o potrzebie ustanowienia takiego pełnomocnika miała zdecydować znajomość prawa, czy więcej posiadanie wykształcenia prawniczego, przepis art. 117 kpc byłby inaczej skonstruowany. Potrzeba udziału pełnomocnika w sprawie może wynikać z nieporadności strony, skomplikowanego charakteru sprawy pod względem faktycznym lub prawnym, faktycznej niezdolności strony do samodzielnego działania w sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego żadna z tych przesłanek nie występuje w niniejszej sprawie. Wnioskodawczyni mimo braku wykształcenia prawniczego nie może być uznana za osobę nieporadną, bowiem na co wskazują jej pisma procesowe potrafi ona w sposób prawidłowy sformułować swoje wnioski, znane są jej środki służące w celu ochrony jej praw, w sposób prawidłowy reaguje na zarządzenia sądu. Należy zatem uznać, że Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił również drugi z wniosków. Wszystkie okoliczności sprawy wskazują, iż wnioskodawczyni w ewentualnym postępowaniu o podział majątku wspólnego będzie potrafiła w sposób prawidłowy działać w ochronie własnych interesów, rozumie udzielane jej przez sąd pouczenia natury procesowej i prawidłowo na nie zareaguje, składając adekwatne do sytuacji wnioski. Wbrew twierdzeniom powódki sprawa nie należy do skomplikowanych pod względem prawnym a jedynym zadaniem stron będzie przedstawienie dowodów na potwierdzenie podnoszonych przez siebie twierdzeń. Jak wynika z pism procesowych strony już zaoferowały dowody, zatem udział profesjonalnego pełnomocnika po stronie powódki nie jest niezbędny.

Dlatego też na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 385 kpc zażalenie powódki należało oddalić jako bezzasadne.